

Capra cu trei iezi

Povestea unui om leneș
Șoarecele și pisica

Capra cu trei iezi

după Ion Creangă

A fost odată o capră văduvă care avea trei iezișori. Dintre toți, cel mai cuminte era iedul cel mic. Ceilalți doi erau cam năzdrăvani și puși pe joacă. Într-o dimineață, capra își chemă copilașii și le spuse:

— Dragii mei, plec să aduc lăptuci proaspete și trifoi crud. Să nu deschideți ușa nimănui cât sunt plecată. Când voi ajunge acasă, ca să știți că sunt eu, am să vă cânt așa:

*Trei iezi cucuieti,
Mamei ușa descuieti,
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.*

Îmi pun toată nădejdea în voi și în bunul Dumnezeu.

— Bine, mămucă, răspunseră iezișii.

De cum se îndepărtă capra, iezişorii încuiară uşa şi începură să ţopăie prin toată casa, făcând o hărmălaie de nedescris.

Un lup flămând, care tocmai trecea pe acolo, auzise toată discuţia şi-şi zise: „Aici e de mine, poate îmi astâmpăr şi eu foamea cu carne de ied...”

Gândind așa, se apropie de ușă și zise:
*Trei iezi cucuieți,
Mamei ușă descuieți...*

Iezii cei mari se opriră din joacă și dau buzna să deschidă ușa, însă mezinul strigă speriat:

— Frățioare, nu deschide ușa! Mama nu are cum să se întoarcă așa repede și nu are glasul răgușit. Mai bine am sta liniștiți, fără să facem gălăgie, să o putem recunoaște pe mămuca atunci când vine.

Auzind acestea, lupul porni către cumătrul urs, care își deschisese o

fierărie. „Îmi voi ascuți limba și dinții și glasul mi se va subția. Ursul îmi e dator cu acest serviciu căci și eu l-am ajutat la nevoie“ gândi lupul.

După ce vocea i-a fost șlefuită, lupul s-a întors la căsuța iezilor și a început:

*Trei iezi cucuieți,
Mamei ușa descuieți...*

Iedul cel mare, neascultător cum era, se repezi și deschise ușa. De-abia a avut timp mezinul să se ascundă în horn iar iedul mijlociu să se pitească sub chersin.

Lupul îl înșfăcă lacom pe iedul cel mare și îl înghiți cât ai zice „pește“. Apoi se așază chiar pe chersin, acolo unde iedul cel mijlociu tremura ca varga.